

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Ordføreren.

Kl. 11:59

Mikkel Dencker (DF):

Der er altså ikke nogen, der har mistet penge, hverken i forbindelse med den her aftales generelle indhold eller ved Dansk Folkepartis tilstedeværelse ved forhandlingsbordet. Det er der altså ikke nogen der har mistet penge på. Så nemt er det.

Kl. 11:59

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere spørgsmål, og næste ordfører er hr. Christian Wedell-Neergaard.

Kl. 11:59

(Ordfører)

Christian Wedell-Neergaard (KF):

For 2-3 måneder siden var der ingen, der troede, at der kom en skatteaftale, og hvis nogen havde spurgt mig, havde jeg nok sagt, at det ikke ville blive til noget. Men nu ligger den der. Det Konservative Folkeparti har kæmpet, og vi har også fået en sejr. Vi gjorde det i 2004, og nu har vi gjort det igen.

Kl. 12:00

Aftalen giver skattelettelser for 9,5 mia. kr. Der er nogle, der har sagt, at det er et kæmpe nederlag, men til det vil jeg sige, at hvis det er et nederlag, så lad os bare komme med flere sager, der giver nederlag, for for os er det en sejr.

Det Konservative Folkeparti holder Danmark på sporet. Vi har givet folk en større frihed, vi har givet dem mulighed for at disponere over deres egne penge, tilrettelægge deres eget liv og træffe egne valg, og er man en far og en mor med to børn, har man med de samlede skattelettelser fået en skattelettelse på 20.000 kr. om året, hvilket giver mulighed for at træffe egne valg om pasning og andre ting og dermed fleksibilitet i familiens hverdag. Vi satser i det hele taget på investeringer og vækst, vi satser ikke på omfordeling og på, at ingen ved, hvad de skal betale i skat.

Så er der nogle, der har sagt, at denne skattepakke ikke er ansvarlig. Det må jeg på det kraftigste bestride. Den er ansvarlig og skaber nye muligheder. Det er ikke et spørgsmål om enten-eller, som nogle har gjort det til; det er et spørgsmål om, at vi mener, at man både kan give en skattelettelse og sikre velfærden. Vi hopper ikke på den socialdemokratiske pladespiller, som siger skattelettelser eller velfærd, for her ligger en skattereform, som er fuldstændig finansieret.

Der er ikke taget én krone fra velfærden, og dermed er der skabt en aftale, som er ordentlig og ansvarlig. Det betyder også et øget arbejdsudbud. Nogle siger, at den ikke virker, men jeg skal garantere for, at får man mulighed for at disponere over en større del af sin indkomst - ja, så vil man også gøre en ekstra indsats, så den vil betyde noget.

Der har været en del diskussion om, hvorvidt den her aftale giver større ulighed. Svaret er nej. Havde vi fulgt Socialdemokratiets lovgivning om arbejdsmarkedsbidraget, havde de med de højeste indkomster fået langt større skattelettelser, end de får med den her aftale, så derfor har den borgerlige regering sagt, at vi er nødt til at rette og regulere her, så vi får en ordentlig og socialt afbalanceret aftale. Jeg kan ikke forstå, at forhøjelsen af personfradraget på 1.000 kr. og det, at overførselsindkomsterne stiger med 0,6 pct. og beskæftigelsesfradraget forhøjes fra 2,5 til 4,25 pct., ikke er blevet fremdraget i debatten, for det er alt sammen med til at sikre, at de laveste indkomster også får gavn af denne skattepakke.

Socialdemokraterne har fuldstændig ændret signaler. De udstiller deres egen utroværdighed, og de begår et løftebrud, når de springer fra løftet om at stå ved skattestoppet. Nu vil de pludselig ikke stå ved det, og i øvrigt kan vi ikke få at vide, hvad de vil. De vil ikke komme med et forslag til en skattereform før et valg, så vælgerne har heller ikke nogen mulighed for at træffe deres eget valg. Man har før denne valgperiode fremlagt en skattepakke, »Made in Denmark«, med en skattelettelse på 10 mia. kr. - præcis det samme, som den borgerlige regering nu kommer med, præcis det samme, som den her aftale indeholder, og alligevel vender man ryggen til. Det er ikke troværdigt.

Der er ikke noget alternativ her i Folketinget. Det er de borgerlige partier, der præsterer resultaterne. Vi kommer med en aftale, som betyder noget for almindelige mennesker, og som skaber muligheder for både dem med lavindkomster og dem med højere indkomster. De får mulighed for at yde en ekstra indsats, tage lidt merarbejde, tage et bijob eller en uddannelse, trække sig senere tilbage eller skifte til et mere vellønnet job. Der er mange muligheder.

Jeg siger ikke, at alle kan yde en ekstra indsats, og at alle kan arbejde mere. Men mange har en mulighed for det, den mulighed har de nu et incitament til at udnytte, og det vil betyde, at